

Un ex-Primera a Llagostera

La temporada 1993/94 el Lleida competia a l'elit i els gironins a Segona Regional; dissabte, 18 anys després, es trobaran a Segona B en un partit on hi ha en joc les opcions de "play-off"

LLAGOSTERA | JORDI ROURA

El Lleida Esportiu que visitarà dissabte el Municipal de Llagostera és la continuació de l'extingida UE Lleida, esfondrada l'estiu passat per un astronòmic deute i que ben a punt va estar de provocar que el principal representant del futbol de la capital del Segrià s'hagués de refundar a Quarta Catalana. Al final el nou club va poder-se mantenir a Segona B i gràcies a una extraordinària segona volta ha arribat al tram final de la lliga amb serioses opcions de disputar el "play off" d'ascens. Lleida no veu futbol de Segona A des de la temporada 2005/06; i l'última aventura a Primera Divisió va ser la campanya 1993/94, de la mà de Mané. El Llagostera militava aquell curs a Segona Regional.

Del pas dels del Segrià per la màxima categoria (no va poder evitar el descens) se'n recorden, 18 anys després, dues gestes. La primera va arribar el 21 de novembre de 1993, quan un gol a cinc minuts del final de Jaime Quesada els donava una inesperada victòria al Camp Nou contra el Barça (0-1); mesos després, el 6 de març de 1994, el Lleida de Ravnic i Txema era capaç de tombar el Madrid al Camp d'Esports (2-1), gràcies als gols de Sergi Parés i Andersen. Als vestidors de l'estadi encara se sent com retruny l'esbroncada que l'aleshores tècnic madridista Benito Floro va dedicar als seus homes (Buyo, Chendo, Luis Enrique, Alkorta) durant el descans. El Lleida va provar de tornar a Primera amb insistència. Mané va seguir un any més, però va caure en una promoció contra l'Sporting. Darrere seu van venir tècnics com Antonio López, Txetxu Rojo i Juande Ramos. Qui més a prop va ser-hi va ser Víctor Muñoz la campanya 1999/2000, tot i que tampoc ho va aconseguir. Un jove Raúl Tamudo era, aleshores, un dels destacats de l'equip. L'ascens a Primera es va escapar i, no només això, després de ser un dels clàssics de Segona A no va poder evitar baixar a Segona B al final del curs 2000/01. Les últimes campanyes a Segona A, després d'un altre ascens, van ser la 2004/2005 i la 2005/06. Des d'aleshores l'equip ha militat a Segona B, amb infinitat de problemes econòmics, fins al punt que l'estiu passat es va veure obligat a refundar-se.

El cap de setmana del 0-1 del Lleida al Camp Nou a Primera, el Llagostera perdia al Municipal contra el Caldes (2-3) en partit de Segona Regional; i el mateix dia que els del Segrià guanyaven el Madrid, els gironins s'imposaven 2-0 al Bell-lloc. La història del Llagostera ha estat majoritàriament lligada a les categories regionals i no va ser fins l'any passat quan, amb l'ascens a Tercera, va debutar en una lliga nacional espanyola. L'ascens a Segona B semblava el límit, però els d'Oriol Alsina han demostrat un cop més que no tenen sostre. Dissabte s'enfrontaran a un dels històrics del futbol català en un partit que no fa pas tants anys enrere hauria semblat impensable.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2012/03/29/exprimera-llagostera/554589.html?utm_source=rss